

IN MEMORIAM

Prof. dr Vladimir Crnjanski

PROFESOR DR MARIO LUKINOVIĆ (1972-2024)

Poštovani članovi porodice Lukinović, kolegice i kolege, dame i gospodo,¹

Govoriti na oproštaju od dragog prijatelja i kolege predstavlja poduhvat koji nije lišen ni odvažnosti ni rizika. Odvažnosti zbog tužne spoznaje da nas je Mario napustio u najplodnijem periodu životne i intelektualne zrelosti i rizika da se u sažetom iskazu ne izostave njegove bitne osobine. Naše poznanstvo bilo je kratkotrajno ali i dovoljno intenzivno da može da posluži kao pouzdano svedočanstvo o ličnosti profesora Lukinovića. Upoznali smo se nakon mog dolaska na Pravni fakultet Univerziteta Union u Beogradu, krajem 2019. godine, kada me je široko raširenih ruku i punog srca primio u svom kabinetu. Vremenom poznanstvo se razvilo u prijateljstvo i nije bilo ograničeno samo profesionalnim razgovorima, već je doticalo i druge sfere života, poput sporta, muzike, književnosti i putovanja. Profesor Lukinović pripadao je onom, sve ređem, soju ljudi koji baštine uzvišene vrlinske trijade: lepotu, istinu i dobrotu. Duhovnu lepotu negovao je kako u radu s kolegicama i kolegama, tako i u radu sa svojim studentima. Posebno je bilo upečatljivo sa kakvom posvećenošću je odlazio na predavanja i kako su studenti s iskrenom radošću prihvatili i poštovali njegov trud i rad. Nebrojano puta svedočio sam o njegovom brižnom odnosu prema svojim kćerkama, Sofiji i Mili, koje su bile sadržinsko jezgro njegovog unutrašnjeg habitusa. Istina mu je bila putokaz i u životu i u profesionalnom radu, od koje nije želeo da odstupa ni po cenu sopstvenog komfora. Njegova dobrotu bila je čedna, lišena uzvratne korisnosti, poput drevne poruke da je božanski davati a ljudski primati. Zbog toga je neugašeno isijavala i pronalazila put do svih onih koji su imali privilegiju da budu u njegovom okruženju.

Duhovne i karakterne vrednosti ne garantuju profesionalnu izuzetnost, ali njihov sticaj retko se sažima u jednoj ličnosti. Takvu ličnost imao je profesor Lukinović. Ličnost koja odiše istinskom uzornošću i visokim profesionalnim standardima koji nas, bez sumnje, obavezuju da ih negujemo i unapređujemo. Mario je u svom nedugom životu marljivim i posvećenim radom zaslužio stekao najviše univerzitetsko zvanje redovnog profesora Pravnog fakulteta Univerziteta Union u Beogradu. Za njegov

¹ Sažetak govora održanog na groblju krajem 2024. i komemorativnom skupu na Pravnom fakultetu Univerziteta Union u Beogradu početkom 2025.

bibliografski opus, s obzirom na godine života, može se reći da je izuzetan. Kao autor i koautor objavio je sledeće knjige i monografije: *Pravo interneta sa osnovama prava zaštite podataka o ličnosti. Intelektualna svojina, Ekološko pravo, Pravna informatika i inovacije: pravno-ekonomski aspekti*, Pored toga, objavio je više stručnih i naučnih radova u domaćim i međunarodnim časopisima. Intelektualna svojina i ekološko pravo bile su uže naučne oblasti njegovog delovanja. Nosilac je nekoliko prestižnih nagrada u tim oblastima koje su krunisane članstvom u Svetskom udruženju predavača i istraživača u oblasti intelektualne svojine. Učestvovao je na mnogobrojnim međunarodnim skupovima, pri čemu posebno treba izdvojiti predavanje održano na Pravnom fakultetu u Tokiju 2023. godine. Kao istinski autoritet u oblasti intelektualne svojine, bio je profesor na predmetu Autorsko pravo na Fakultetu muzičke umetnosti i Fakultetu likovnih umetnosti u Beogradu.

Svojim naučnim i intelektualnim opusom, postao je integralni deo trajnih tekovina ne samo našeg fakulteta nego i ukupne pravničke misli. Kao istinski ljubitelj knjige, ponosno i istrajno je bogatio svoj književni fond nedozvoljavajući da ga nagrize zub vremena. Posebnu pažnju zaslužuje i njegova posvećenost u radu sa studentima, od osnovnih do postdiplomskih studija, kojima je bio veran čak i tokom lečenja suprotno preporuci lekara. Vredno pomena je i njegova višegodišnja ključna uloga u promovisanju naučne i stručne literature našeg fakulteta na tradicionalnom Međunarodnom sajmu knjiga u Beogradu, koji se održava svake godine krajem oktobra.

Sećanje određuje prošlost, a pamćenje otima od zaborava one koji više nisu sa nama. Na to nas opominju i neprolazni stihovi misaone dubine: „Uvek se sa dušom igra anđeo ili vrag, čovek se pamti po onom kakav ostavi trag”. Mario je ostavio trag uzornog oca, sina i neukaljanog univerzitetskog profesora. Zbog toga je više nego dostojan da ga pamtimo u harmoniji misli i intelektualne vrline. Na ponos svojih roditelja, kćerki ali i svih nas, njegovih koleginica i kolega, prijatelja i poštovalaca, da ne zaboravimo njegove darove dobrote i plemenitosti kao trajnih vrednosti najvišeg ranga kako bismo postali bolji, a ne gori.

U Beogradu, oktobar 2025.